

Який шлях обрати?



**Еббі Ф., 11 років,
шт. Вірджинія,
США**

То був мій перший день у новій школі. Мені подобалося знайомитися з новими друзями, і в мене це добре виходило. Я зайшла у клас і побачила всіх учнів. Я подумала, що у мене буде чудовий рік. Під час сніданку з новими друзями ми всі

сіли поруч з однією дівчинкою з іншого класу. Її звали Ханна. Коли я сіла, Ханна сказала: “О, твої туфлі смердять. Я оце думаю, чи то від сміттевого баку, чи то таке у тебе відчуття моди?”

Мене і всіх присутніх дуже здивували ті її слова. Тож я підвелася і пересіла за інший столик поруч з іншою новою подругою.

Наступного дня на перерві Ханна знову сказала щось погане. Так продовжувалося щодня, але жодного разу я не сказала нічого образливого у відповідь, бо брат Лоусон, мій учитель недільної школи, сказав, що треба поводитися з іншими так, як би ми хотіли,

щоб поводитися з нами. Коли я про це подумала, то ввічливо попросила Ханну перестати це робити або сказати, чому вона так зі мною поводиться.

Потім я пішла додому і розповіла мамі про все, що Ханна казала. Я мало не вибухнула! Мама відповіла: “Еббі, просто намагайся не відповідати їй грубо. Іноді люди діють так чи інакше, бо щось важке відбувається у їхньому домі”.

Тож я пішла до школи, думаючи про те, що сказали мама і брат Лоусон. Того дня у школі Ханна нарешті сказала мені, що у неї вдома дуже важка ситуація, і що вона каже погане, бо дуже сердита. Я пробачила їй, а в цьому році вона вчиться в моєму класі і ми дійсно хороші подруги.

Я навчилася, що найкращий шлях—це йти за Ісусом. ■

*Кожного дня
Ханна казала
щось погане.*

